

Sable: Efterat Hans Majestæts Regjering gennem den høitærede Justitsminister har taget dette Lovforslag under sine Binger, og efterat Landstthinget, som har Deel i den dømmende Magt, ligeledes har tiltraadt det, bortfalder for en stor Deel de Betænklichkeiten, som jeg tidligere har havt med Hensyn til dette Forslag, og jeg skal derfor stemme for Loven. — Det forekommer mig, at det havde været mere passende, om dette Lovforslag, naar det endelig skulde være fremkommet ved et Initiativ fra et Medlem i denne Forsamling, da havde indskrænket sig til de to Paragrapher, der her foreligge, under §§ 1 og 5, hvor der i den første staaer: „Det skal paaligge Høieſteret at angive de Grunde, hvorpaa dens Domme ere byggede“ og i den sidste: „Høieſteret bemyndiges til selv nærmere at ordne Maaden, hvorpaa denne Lov skal udføres.“ — Det er navnlig den 5te Paragraph, som er kommen ind, der egentlig forandrer Lovens Stilling, og som gjør, at jeg uden nogen stor Betænklichkeit kan stemme for Loven.

Jeg glæder mig meget over den Forhandling, som har fundet Sted idag, og jeg er den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) overordentlig taknemmelig for de Bidrag, han har givet til at oplyse denne besynderlige Sags historiske Stilling. Jeg for min Deel, som i det Hele taget med Hensyn til denne Sag indtager en ganske særegen Stilling i Forsamlingen, som de Alle vide, kan ikke Andet end være den ærede Rigsdagsmand overordentlig taknemmelig i denne Retning. Naar her er talt Saameget om denne lille Reform, som er kommen med Hensyn til Offentligheden, saa er jeg atter den ærede Rigsmand for Sorø (Alberti) overordentlig taknemmelig for, hvorledes han har oplyst, at denne lille Reform er svunden ind til, at den neppe kan blive synlig; man kan knap see den. Jeg takker ogsaa den ærede Ordfører for, at han ved Sagens 3die Behandling her i Folkethinget, da den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg (Müller) forelagde ham det Spørgsmaal, om der dog ikke kunde komme en Hemmelighed ind deri, svarede: Jo det følger ganske af sig selv (H. Hage: Ja, naturligviis!). Naar nu det andet Alternativ skulde blive benyttet, saa

skal jeg ikke nægte, at den væsentligste Frugt af dette vil være, at det Lovmateriale, vi hidtil have havt, og som gjør det for den private Mand nødvendigt at have Advocater og Procuratorer, vil gjøre det endnu nødvendigere, og jeg kan gratulere de Medlemmer af Thinget, som ikke ere Jurister, til, at nu bliver deres Sag dem meget vanskeligere og dyrere paa Grund af det forøgede Arbejde, der nu bliver forbundet dermed. De Bøger, som nu ville kunne udgives med Præmiſſerne til Høieſterets Domme, ville forøge dette dyre Bibliothek, som ikke kan betales med Guld, som Juristerne hidtil have kunnet producere. Jeg anseer den Skæbne, som dette Lovforslag har fristet i begge Thingene, de offentlige Udtalelser, der ere komne f. Ex. fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) med Hensyn til en Forandring i Høieſterets Præjudicater, og endelig alle de Dplysninger, som ere fremkomne i denne Sag, for noget saa overordentlig Bigtigt til at belyse vor politiske Stilling i den nærmeste Tid, at jeg ikke for Meget vilde have undværet, at denne Sag var kommen frem.

Igaar bemærkede den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad), at man dog for al Ting skulde være meget forsigtig med at kritisere indbyrdes de 2 Afdelinger af den medlovgivende Magt. Det forekommer mig, at vi ogsaa kunne udstrække denne Forsigtighed med Hensyn til den indbyrdes Virksomhed mellem de 2 Myndigheder, den lovgivende og den dømmende Myndighed. En saadan finere Tact i dette Punkt har jeg under denne Sag ikke saa ganske sporet fra deres Side, som gjorde os opmærksom paa en lille Afvigelse igaar. Jeg kan ogsaa gratulere Menigmand med, at han nu tør vente med det samme en heldigere Løsning med Hensyn til Sagen om de offentlige Erklæringer, som hidtil har mødt saa megen Modstand.

Ordføveren: Det er ikke Alle, der have en saa overordentlig fin Tact som det ærede Medlem, der sidst talte. Imidlertid have vi efter Gyne viist Tact mod Høieſteret, ved at erklære, at vi ville stemme for § 5. Derved erkjende vi Høieſterets Betydning som Stats-